

Zilveren anjer voor Pieter Schuddebeurs

In zijn functie van regent van het naar hem genoemde Fonds heeft Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard op vrijdag 26 juni 1992 in het Paleis op de Dam te Amsterdam de jaarlijkse 'Zilveren Anjers' voor onverplichte en onbetaalde arbeid voor cultuur of natuurbehoud uitgereikt aan vier van de vijf laureaten. De vijfde genomineerde, de erudiete uitgever Johan Polak, die onlangs overleed, werd bij de aanvang van de plechtigheid in stilte herdacht. Prins Bernhard spelde de overige vier genomineerden de versierselen van de Zilveren Anjer op: de Gelderse archivaris Mr. P.J.W. Beltjes voor zijn werk voor monumentenzorg, Drs. K.S. Levisson voor zijn stimulering van creatief werk in Twente, oogheekkundige Prof. Dr. H.E. Henkes voor zijn verdiensten bij de bestudering van glas.

De vierde genomineerde was niemand minder dan ons lid Pieter Schuddebeurs. Uiteraard waren afgevaardigden van onze vereniging bij de feestelijke uitreiking aanwezig.

Gronden van verlening:

Opleiding en werkkring van Pieter Schuddebeurs -hij was eerst monteur en later chef warmte, licht en kracht bij de PTT-bestemden hem niet voor tot wat hij is geworden: een groot kenner van de zwerfsteen-geologie van Noord- en West-Europa. Door veldonderzoek, lezingen en gezaghebbende publicaties, heeft hij onder geologen, zowel vakgeleerden als amateurs, een internationale reputatie opgebouwd. Pieter, tevens drager van de Van der

Lijn-onderscheiding, werd door de Prins toegesproken met de volgende woorden:

Hooggeachte heer Schuddebeurs,

'U bent opgevoed in liefde voor de natuur, maar men zal niet hebben verwacht dat uw liefde het meeste uitging naar wat anderen het minste opmerken: stenen. U sleepte ze met zakken vol naar huis, uit een kuil was u niet weg te slaan en toen u als ketelbinkie naar zee ging, dook u in het ruim tussen het erts. Misschien was in de brokken steen iets eigenaardigs te vinden, dat niemand had opgemerkt.

Ons verwachtingspatroon wordt bepaald door wat men vóór ons al heeft opgemerkt, onze blik geprogrammeerd door studie en voorbeeld. U had echter niet gestudeerd, u moest zichzelf alles leren. U keek dus met andere ogen tegen stenen aan, die ook een soort charters van de geschiedenis zijn. U zag meer, soms ook iets anders, dan was overeengekomen. Al in het derde artikel dat u publiceerde -u werd toen juist opzichter eerste klas bij het telefoondistrict Groningen-, al in dat artikel corrigeerde u een heersende opvatting inzake Oostzeeporfieren.

Nu komt het voor dat vakgeleerden een hekel hebben aan amateurs die menen allerlei nieuws te ontdekken. Maar zij leerden u kennen, de degelijke man uit Drenthe, die op pad ging,

luisterde, nadacht en sprak als het pas gaf. En zij luisterden op hún beurt, want u was en bent, een stem uit de praktijk. Ver over de driehonderd rapporten van zwerfsteentellingen hebt u voor de Rijks Geologische Dienst opgesteld, in eigen land en de Bondsrepubliek; en op uw vijfenzeventigste, na de val van de Berlijnse Muur, ging u meteen naar het oosten van Duitsland, voor nóg een dozintje rapporten.

Toch, zegt u, gaat het niet alleen om de kennis, maar vooral om wat je ermee doet. En dat is, je kennis ter beschikking stellen, met anderen delen. Mede door die houding, meneer Schuddebeurs, is uw woning een dikke knoop geworden in een Europees geologisch netwerk.

Ik kan slechts hopen dat het u en uw medewerkers geen pijn doet als er één brokje erts is opgeofferd aan zilver, dat ik, via uw knoopsgat, over die knoop strooi'.

Gaarne willen we, als bestuur van de Ned. Geol. Ver., Pieter ook middels ons tijdschrift van harte feliciteren met deze zeer hoge onderscheiding!!

Namens de Ned. Geol. Ver.,
H.W. Oosterink, secretaris.